

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0103

Przyszłość połowów w kanale La Manche, na Morzu Północnym, Morzu Irlandzkim i w Oceanie Atlantyckim w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie przyszłości połowów na kanale La Manche, na Morzu Północnym, Morzu Irlandzkim i w Oceanie Atlantyckim w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE (2021/2016(INI))

(2022/C 434/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾ (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”) oraz towarzyszącą jej deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem ⁽³⁾ (zwaną dalej „deklaracją polityczną”),
- uwzględniając umowę o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „umową o handlu i współpracy”), w szczególności dział piąty w części drugiej dotyczący rybołówstwa,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na nierównoważone połowy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2021/1203 z dnia 19 lipca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/1706 w odniesieniu do włączenia autonomicznych unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty rybołówstwa ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 34.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 261 z 22.7.2021, s. 1.

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 z dnia 6 października 2021 r. ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą⁽⁸⁾ oraz opinię Komisji Rybołówstwa z 11 maja 2021 r. (A9-0178/2021),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.⁽⁹⁾,
- uwzględniając Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi, zawarte w Nowym Jorku 4 sierpnia 1995 r.⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
- uwzględniając traktat spitsbergeński, podpisany w Paryżu 9 lutego 1920 r.,
- uwzględniając Konwencję o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Umowę w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego, która weszła w życie 25 czerwca 2021 r.⁽¹²⁾,
- uwzględniając Umowę w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych⁽¹³⁾,
- uwzględniając Umowę w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając Umowę w sprawie rybołówstwa i środowiska morskiego między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Rządem Grenlandii i Rządem Danii⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie propozycji mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z 18 czerwca 2020 r. dotyczące negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽¹⁸⁾ oraz opinię Komisji Rybołówstwa z 26 maja 2020 r. (A9-0117/2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie wyniku negocjacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem⁽¹⁹⁾ oraz opinię Komisji Rybołówstwa w formie pisma z 4 lutego 2021 r. w sprawie zawarcia umowy o handlu i współpracy (A9-0128/2021),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia⁽²⁰⁾,

⁽⁸⁾ Dz.U. L 357 z 8.10.2021, s. 1.

⁽⁹⁾ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza i porozumienie w sprawie wykonania części XI tej konwencji, Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiające system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 348 z 31.12.2010, s. 17).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/407 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (Dz.U. L 73 z 15.3.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 12.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 161 z 2.7.1993, s. 2.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 175 z 18.5.2021, s. 3.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 294 z 23.7.2021, s. 18.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 90.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 26.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 13 października 2021 r. zatytułowany „Silniejsze zaangażowanie UE na rzecz pokojowej, zrównoważonej i prosperującej Arktyki” (JOIN(2021)0027),
 - uwzględniając pierwszą deklarację z Santiago de Compostela z 25 października 2017 r. oraz drugą deklarację europejskich społeczności rybackich z Santiago de Compostela z 20 czerwca 2020 r. w sprawie przyszłości sektora rybołówstwa w Europie po brexicie,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0042/2022),
- A. mając na uwadze, że umowa o wystąpieniu określa warunki oficjalnego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej, a deklaracja polityczna wyznacza ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, zaś wynikająca z nich umowa o handlu i współpracy ustanawia podstawy szerokich stosunków w obszarze dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, charakteryzującego się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy, z poszanowaniem autonomii i suwerenności stron;
- B. mając na uwadze, że uznano znaczenie ochrony biologicznych zasobów morskich i ekosystemów morskich oraz zrównoważonego zarządzania nimi na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych oraz promowania odpowiedzialnej i zrównoważonej akwakultury, a także kluczową rolę handlu w osiągnięciu tych celów, w szczególności poprzez spójne działania z uwzględnieniem odpowiednich umów międzynarodowych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, w tym wysiłki na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich eliminowania i poprzez zapobieganie wprowadzaniu do obrotu produktów rybołówstwa będących wynikiem tej szkodliwej działalności;
- C. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) wymaga, aby Unia Europejska promowała swoje cele na arenie międzynarodowej, zapewniając, aby działalność połowowa UE prowadzona poza jej wodami opierała się na tych samych zasadach i gwarantując równe warunki działania podmiotom z UE i państw trzecich, a także aby współpracowała z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi w celu poprawy przestrzegania środków międzynarodowych, w tym środków zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową;
- D. mając na uwadze, że jednym z celów zrównoważonego rozwoju ONZ jest ochrona życia morskiego (cel zrównoważonego rozwoju nr 14);
- E. mając na uwadze, że w przeszłości stada ryb zarządzane wyłącznie przez UE były zarządzane w sposób bardziej zrównoważony niż stada eksploatowane wspólnie; mając na uwadze, że szereg stad zarządzanych dotychczas wyłącznie przez UE będzie obecnie objętych zarządzaniem dzielonym ze Zjednoczonym Królestwem;
- F. mając na uwadze, że WPRyb przewiduje, iż w związku ze zmieniającym się biologicznym stanem stad stosunkowo stabilna działalność połowowa powinna zabezpieczyć szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są w szczególności zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności;
- G. mając na uwadze, że strony zgodziły się współpracować w zakresie ochrony i związanych z handlem aspektów polityki i środków w zakresie rybołówstwa i akwakultury, w tym – w zależności od przypadku – w ramach Światowej Organizacji Handlu, regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i innych forów wielostronnych, w celu promowania zrównoważonych praktyk w zakresie rybołówstwa i akwakultury oraz handlu produktami rybnymi pochodzącymi z działań w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury zarządzanych w sposób zrównoważony;
- H. mając na uwadze, że strony mają wspólny cel w postaci wykorzystywania wspólnie eksploatowanych stad w tempie umożliwiającym utrzymywanie i stopniowe odbudowywanie populacji poławianych gatunków na poziomach biomasy pozwalających utrzymać maksymalny podtrzymywalny połów lub powyżej tych poziomów;
- I. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy określa zasady zarządzania rybołówstwem oraz długofalowego zrównoważonego rozwoju środowiskowego, społecznego i gospodarczego na potrzeby optymalnej eksploatacji wspólnie zarządzanych stad w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową, przekazywaną przede wszystkim przez Międzynarodową Radę Badań Morza;

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

- J. mając na uwadze, że rybołówstwo odegrało bardzo istotną rolę w kampanii referendalnej w 2016 r. w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE; mając na uwadze, że kwestie związane z rybołówstwem stanowiły ostatnią przeszkodę w negocjacjach w sprawie umowy między Zjednoczonym Królestwem a UE, a także mając na uwadze, że cel określony w deklaracji politycznej, polegający na zawarciu i ratyfikowaniu umowy w sprawie połowów do 1 lipca 2020 r., nie został osiągnięty;
- K. mając na uwadze, że przeniesienie udziałów kwotowych z UE do Zjednoczonego Królestwa w okresie przejściowym, jak uzgodniono w umowie o handlu i współpracy, będzie miało poważne negatywne skutki gospodarcze dla rybaków z UE; mając na uwadze, że uznaje się znaczenie łagodzenia negatywnych skutków gospodarczych przyszłych umów ze Zjednoczonym Królestwem;
- L. mając na uwadze, że Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa został ustanowiony zgodnie z umową o handlu i współpracy; mając na uwadze, że ten komitet będzie przygotowywał wieloletnie strategie ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi jako podstawę ustalania całkowitych dopuszczalnych połów i innych środków zarządzania, w tym w odniesieniu do stad nieobjętych kwotami, określał gromadzenie danych naukowych na potrzeby zarządzania rybołówstwem i udostępniał te dane instytucjom naukowym w celu uzyskania jak najlepszego doradztwa naukowego;
- M. mając na uwadze, że protokół w sprawie dostępu do wód, włączony jako załącznik 38 do umowy o handlu i współpracy, przewiduje „okres dostosowawczy” trwający od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2026 r., podczas którego każda strona zapewnia statkom drugiej strony pełny dostęp do swoich wód w celu poławiania wyszczególnionych tam gatunków ryb;
- N. mając na uwadze, że rybacy ponieśli straty z powodu opóźnień i niepewności związanych z wydawaniem licencji na dostęp do wód;
- O. mając na uwadze, że nie zostały jeszcze rozwiązane kwestie dotyczące dostępu statków unijnych do wód wokół niezamieszkałych wysp na północnym Atlantyku, takich jak Rockall, co stwarza niepewność i ryzyko dla rybaków;
- P. mając na uwadze, że umowa o handlu i współpracy przewiduje bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku dla produktów rybołówstwa pochodzących z wód Zjednoczonego Królestwa, jednakże brytyjskie terytoria zamorskie nie są już stowarzyszone z UE i nie korzystają już ze zwolnień taryfowych na wywóz produktów rybołówstwa do UE, ponieważ nie są objęte zakresem stosowania umowy;
- Q. mając na uwadze, że 18 listopada 2020 r. Norwegia postanowiła, w sposób jednostronny i dyskryminujący, zmniejszyć unijną kwotę połowową dorsza atlantyckiego wokół Svalbardu na 2021 r.; mając na uwadze, że 28 maja 2021 r. Norwegia podjęła decyzję, również jednostronnie i wbrew zaleceniom naukowym, o zwiększeniu o 55 % własnej kwoty połowowej dla wspólnie eksploatowanych stad makreli; mając na uwadze, że Wyspy Owcze i Islandia również jednostronnie zwiększyły swoje kwoty połowowe makreli;
- R. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE spowodowało znaczne zakłócenia w łańcuchu dostaw na wyspie Irlandii i przerwało wieloletnie powiązania między tą wyspą a Europą kontynentalną;
1. podkreśla, że Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo powinny kontynuować współpracę w celu zapewnienia solidnego międzynarodowego zarządzania oceanami poprzez propagowanie zrównoważonego wykorzystywania i eksploatacji zasobów oceanu oraz promowanie ochrony i odbudowy obszarów w oparciu o najlepszą dostępną i najbardziej aktualną wiedzę naukową;
 2. wskazuje, że następstwa brexitu nie są jeszcze w pełni znane, tym bardziej że wdrażanie umowy o handlu i współpracy w dziedzinie rybołówstwa jest w toku i nie zostało jeszcze w pełni zrealizowane, oraz podkreśla, że nadal pojawiają się kwestie, które nie zostały uwzględnione w umowie o handlu i współpracy, takie jak aspekty związane z akwakulturą;
 3. zauważa, że następstwa brexitu dla sektora rybołówstwa wykraczają poza geograficzny obszar Zjednoczonego Królestwa i mają istotny wpływ na cały obszar północno-wschodniego Atlantyku, jak również na unijną flotę działającą w innych częściach świata, takich jak wody wokół Falklandów, Grenlandii i Svalbardu; podkreśla, że stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem muszą być filarem zarządzania rybołówstwem na północno-wschodnim Atlantyku oraz zrównoważonego zarządzania stadami wspólnie eksploatowanymi z innymi pastwami trzecimi, takimi jak stada makreli czy błękitka;

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

4. ubolewa, że umowa o handlu i współpracy przewiduje stopniowe zmniejszanie udziału floty UE w uprawnieniach do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa o 25 % w okresie pięciu i pół roku, co będzie miało wpływ na wszystkie segmenty floty UE, w tym na tradycyjne łódziewe rybołówstwo przybrzeżne; wyraża zaniepokojenie sytuacją po zakończeniu „okresu dostosowawczego”; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że po 30 czerwca 2026 r. utrzymany zostanie wzajemny dostęp do wód i zasobów rybnych, oraz że po zakończeniu okresu przejściowego nie dojdzie do dalszej redukcji kwot połowowych dla unijnych rybaków;
5. wzywa strony do zwrócenia należytej uwagi na aspekty społeczno-gospodarcze przy ustalaniu całkowitych dopuszczalnych połowów dla stad wymienionych w umowie o handlu i współpracy; apeluje o usprawnione i łatwe w zarządzaniu funkcjonowanie mechanizmów wymiany kwot połowowych między stronami;
6. zwraca uwagę, że to państwa członkowskie są odpowiedzialne za przydzielanie kwot swoim flotom i zachęca je, aby przy przydzielaniu kwot korzystały, w stosownych przypadkach, z możliwości przewidzianych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu złagodzenia wpływu umowy o handlu i współpracy na ich floty, w tym na łódziewe rybołówstwo przybrzeżne;
7. ponownie podkreśla pilną potrzebę zidentyfikowania wszelkich potencjalnych negatywnych skutków, nie tylko na Morzu Północnym, lecz również na całym Oceanie Atlantyckim, w szczególności dla społeczności rybackich w regionach najbardziej oddalonych ze względu na wrażliwość tamtejszych gospodarek, potrzebę ochrony ich ekosystemów oraz ich dużą zależność od sektorów pierwotnych;
8. zwraca uwagę, że dalsze zwiększanie liczby morskich farm wiatrowych na Kanale La Manche, Morzu Północnym, Morzu Irlandzkim i Atlantyku jeszcze bardziej utrudni rybakom dostęp do obszarów połowowych;
9. zwraca uwagę, że dostęp do wód i zasobów zarówno dla floty Zjednoczonego Królestwa, jak i dla floty UE należy uznać za w pełni objęty zakresem umowy o handlu i współpracy, a zatem nie można go postrzegać w oderwaniu od kwestii takich jak dostęp do rynku; podkreśla, że znaczna część floty UE jest historycznie uzależniona od łowisk, które obecnie podlegają wyłącznie zarządzaniu brytyjskiemu, zaś wiele przedsiębiorstw ze Zjednoczonego Królestwa, zwłaszcza w sektorze akwakultury, jest zależnych od jednolitego rynku UE, i że w UE istnieje popyt na te produkty akwakultury; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa o handlu i współpracy zawiera bezpośrednie powiązanie między przepisami dotyczącymi handlu i rybołówstwa; wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, aby negocjacje w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem i z innymi państwami nadbrzeżnymi północno-wschodniego Atlantyku były również powiązane z kwestiami handlu i dostępu do jednolitego rynku UE;
10. wzywa Komisję do utrzymania wszystkich możliwości negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w celu znajdowania stabilnych, długoterminowych rozwiązań korzystnych dla obu stron i zapewniających stabilne i przewidywalne warunki dla rybaków i całego sektora rybołówstwa, w tym po 2026 r.; zwraca jednak uwagę, że w celu zapewnienia pełnego wdrożenia umowy o handlu i współpracy należy uruchomić wszystkie instrumenty prawne, w tym instrumenty związane z dostępem do rynku, a także wszelkie środki wyrównawcze i środki reagowania oraz mechanizmy rozstrzygania sporów przewidziane w umowie o handlu i współpracy;
11. zwraca uwagę, że wiele regionów przybrzeżnych w UE jest w dużym stopniu uzależnionych od sektora rybołówstwa i w związku z tym potrzebuje pewnej stabilności i przewidywalności w odniesieniu do umowy o handlu i współpracy i jej skutków; wzywa zatem do zachowania maksymalnej przejrzystości wobec państw członkowskich w odniesieniu do negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem i apeluje, aby informacje nie były zatrzymywane na szczeblu technicznym w Komisji;
12. apeluje o trwałe rozwiązanie kwestii połowów w Zatoce Granville po wygaśnięciu traktatu z Zatoki Granville;
13. przypomina, że jeżeli Zjednoczone Królestwo rozważyłoby ograniczenie dostępu po okresie dostosowawczym, UE mogłaby podjąć działania w celu ochrony swoich interesów, w tym przez przywrócenie ceł lub kwot na przywóz ryb ze Zjednoczonego Królestwa lub zawieszenie innych części umowy o handlu i współpracy w przypadku ryzyka poważnych trudności gospodarczych lub społecznych dla unijnych społeczności rybackich;
14. wyraża głębokie zaniepokojenie niepewnością, jaką wywołuje klauzula zawarta w art. 510 umowy o handlu i współpracy dotycząca przeglądu działu piątego („Rybołówstwo”) w części drugiej umowy cztery lata po zakończeniu okresu dostosowawczego;
15. zauważa, że sytuacja rybołówstwa po 2026 r. jest nadal bardzo niepewna i nie jest w pełni uregulowana w umowie o handlu i współpracy; uważa, że wieloletnia umowa na okres po 2026 r. zapewniłaby większą stabilność i większą przejrzystość gospodarczą; wzywa Komisję do podjęcia negocjacji w tym celu;

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

16. wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w pełnym wykorzystaniu środków z pobrexitowej rezerwy dostosowawczej w celu promowania i wspierania sektora i społeczności nadbrzeżnych, których te zmiany dotyczą, oraz w celu zrekompensowania poniesionych strat, w szczególności całkowitej utraty ich kwot. wzywa państwa członkowskie do wykorzystania środków przeznaczonych na rybołówstwo w ramach rezerwy oraz, w stosownych przypadkach, do przeznaczenia dodatkowych środków; uważa, że wykorzystanie tych funduszy powinno uwzględniać fakt, że okres przejściowy dla kwot trwa do dnia 30 czerwca 2026 r.;

17. podkreśla, że fundusze te muszą być wykorzystywane z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych rybaków i przedsiębiorstw, w tym dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, oraz że należy zająć się wszelkimi potencjalnymi przeszkodami dla bezpośredniego finansowania, takimi jak zasady pomocy państwa, które utrudniają udzielanie wsparcia rybakom, których to dotyczy; wzywa Komisję do należytego uwzględnienia opinii Komisji Rybołówstwa z dnia 11 maja 2021 r. w sprawie pobrexitowej rezerwy dostosowawczej oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w tym zakresie, w tym, w stosownych przypadkach, do przedłożenia wniosku ustawodawczego;

18. wzywa Komisję, aby pomogła zapewnić dodatkowe możliwości rozwoju gospodarczego społecznościom nadbrzeżnym, zwłaszcza tym najbardziej dotkniętym brexitem;

19. zauważa, że brexit zdestabilizował stosunki między państwami nadbrzeżnymi Północnego Atlantyku i podkreśla, że UE odczuwa negatywne skutki, jak np. utrata kwot dorsza w wodach wokół Spitsbergenu, ze względu na obecność innego państwa w dwustronnych negocjacjach z państwami trzecimi na północnym Atlantyku; ubolewa, że nowy kontekst międzynarodowy na północno-wschodnim Atlantyku po brexicie jest wykorzystywany przez państwa i terytoria trzecie, takie jak Norwegia, Islandia czy Wyspy Owcze, do podejmowania jednostronnych decyzji, co ma znaczący negatywny wpływ na stada ryb i flotę rybacką UE; zwraca uwagę, że te negatywne skutki powinny być brane pod uwagę i wymagają reakcji; podkreśla, że należy wspierać sektor w celu zrekompensowania tych negatywnych skutków, jeżeli nie są one jeszcze objęte innymi istniejącymi funduszami lub pomocą państwa;

20. w związku z wyzwaniem, jakim jest skoordynowane rozwiązywanie problemów wynikających z brexitu na północno-wschodnim Atlantyku, wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich decyzji w sprawie schematu organizacyjnego i zasobów oraz do współpracy z innymi państwami nadbrzeżnymi w regionie nad rozwiązaniami strukturalnymi w celu poprawy zarządzania rybołówstwem, w tym lepszego nadzoru i wymiany badań naukowych i gromadzenia danych;

21. zauważa, że stosunki międzynarodowe muszą mieć za podstawę praworządność, zabezpieczać niezbędną autonomię każdego państwa lub związku państw i w każdym przypadku być zgodne z duchem dobrych stosunków i obowiązujących umów;

22. sprzeciwia się wszelkim decyzjom – zwłaszcza jednostronnym – ustanawiającym uprawnienia do połowów sprzeczne z prawem międzynarodowym bądź z opiniami opartymi na najlepszej i najnowszej wiedzy naukowej, które podważają umowy międzynarodowe i zrównoważoną eksploatację wspólnych zasobów;

23. wzywa w szczególności Norwegię do skorygowania decyzji o jednostronnym zmniejszeniu kwoty połowowej dorsza w rejonie Svalbardu dla floty UE; wzywa również Norwegię, Islandię, Wyspy Owcze i Grenlandię do skorygowania decyzji o jednostronnym przyznaniu sobie większych kwot połowowych makreli wbrew opiniom naukowym; wzywa Komisję i Radę do ochrony historycznych praw i uzasadnionych interesów społeczno-gospodarczych floty europejskiej na północno-wschodnim Atlantyku;

24. wzywa Komisję, aby kontynuując negocjacje ze wszystkimi partnerami, wzmocniła swoją pozycję wobec Zjednoczonego Królestwa i zaangażowała się na wszystkich szczeblach, w tym na najwyższym szczeblu politycznym, oraz była gotowa do wykorzystania wszystkich odpowiednich instrumentów, w tym środków dostępu do rynku, również w kontekście Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z niezbędną stanowczością, w szczególności w odniesieniu do jednostronnych decyzji państw trzecich, w celu wykazania znaczenia rozwiązania wszelkich ewentualnych sytuacji konfliktowych; wzywa ponadto Komisję, aby nie wykluczała możliwości zastosowania środków reagowania przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1026/2012, które mogą obejmować ograniczanie w przywozie produktów rybołówstwa lub w dostępie do portów Unii;

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

25. ubolewa, że Norwegia, Islandia i Wyspy Owcze utrzymują restrykcyjną postawę wobec inwestycji europejskich w swoich sektorach rybołówstwa; podkreśla potrzebę utrzymywania przez UE bardziej zrównoważonych stosunków z tymi krajami i terytoriami, co pozwoli na postępy na drodze do zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i inwestycji;

26. przypomina, że Unia jest największym i najbardziej atrakcyjnym rynkiem dla przywozu produktów morskich; wzywa do uwzględnienia i wykorzystania tej dominującej pozycji w celu ochrony interesów unijnej floty rybackiej, zapobiegania nieprzestrzeganiu przez partnerów Unii zawartych umów lub podjętych zobowiązań oraz promowania równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym, w szczególności w odniesieniu do norm społecznych, gospodarczych i środowiskowych;

27. zwraca uwagę, że w interesie obu stron leży kontynuowanie współpracy w dobrej wierze w odniesieniu do eksploatacji nie tylko obszarów podlegających bezpośredniej jurysdykcji Unii Europejskiej, Zjednoczonego Królestwa i Irlandii Północnej, lecz także przyległych wód międzynarodowych; wskazuje również, że żywe zasoby morza nie znają granic i że w związku z tym zarządzanie tymi zasobami bezpośrednio oddziałuje na wody podlegające jurysdykcji każdej ze stron; podkreśla w związku z tym znaczenie dobrej współpracy i wymiany w obszarze nauki i gromadzenia danych;

28. przypomina, że brexit nie powinien być wykorzystywany jako pretekst do opóźnienia bardzo potrzebnych działań mających na celu odbudowę ekosystemów morskich, osiągnięcie dobrego stanu środowiska morskiego, jak przewidziano w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej⁽²¹⁾, lub osiągnięcie celów unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030;

29. podkreśla, że Komisja powinna dopilnować, aby wszystkie umawiające się strony i strony współpracujące niebędące umawiającymi się stronami przestrzegały najnowszych decyzji Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku oraz aby decyzje te zostały w pełni i szybko włączone do prawa UE; wzywa Komisję do współpracy z innymi umawiającymi się stronami w celu uwzględnienia ambitnych środków kontroli rybołówstwa i zarządzania rybołówstwem, które są zgodne z celami określonymi w WPRyb i Europejskim Zielonym Ładzie oraz zgodne z postanowieniami umowy o handlu i współpracy dotyczącymi dostępu do wód i zasobów na wodach podlegających jurysdykcji obu stron;

30. wyraża uznanie dla przeprowadzonych negocjacji, które odbyły się pomimo trudności związanych z pandemią COVID-19, i uznaje, że doprowadziły one do zawarcia ambitnej umowy o handlu i współpracy, co jednak pociągnęło za sobą utratę kwot przez rybaków z UE; wyraża zaniepokojenie faktem, że dostęp do wód Zjednoczonego Królestwa został przyznany jedynie na okres pięciu i pół roku, co stwarza niepewność co do przyszłości; podkreśla jednak, że podjęte zobowiązania muszą być przestrzegane i egzekwowane;

31. wzywa Komisję, państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo do przestrzegania i egzekwowania umowy o handlu i współpracy bez uciekania się do interpretacji przepisów, która jest niespójna z działaniem w duchu dobrej wiary i dobrego sąsiedztwa oraz utrzymywaniem bliskich, pokojowych i konstruktywnych stosunków opartych na współpracy, gwarantujących pewność prawa oraz poszanowanie autonomii i suwerenności stron; zwraca uwagę, że Zjednoczone Królestwo próbowało błędnie zinterpretować postanowienia umowy o handlu i współpracy, nie respektując ducha porozumienia, np. ustanawiając dodatkowe warunki przyznawania licencji statkom rybackim;

32. jest zaniepokojony sytuacją dotyczącą licencji dla statków unijnych na wodach terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej oraz brakiem gotowości Zjednoczonego Królestwa do rzetelnego wdrożenia umowy o handlu i współpracy w tym zakresie; w związku z tym wzywa Zjednoczone Królestwo, aby nie stosowało restrykcyjnych i kontrowersyjnych interpretacji warunków przyznawania licencji, w szczególności w odniesieniu do statków, które tradycyjnie prowadziły połowy na obszarze od 6 do 12 mil morskich od brytyjskich wód terytorialnych oraz na wodach Baliwatu Jersey i Baliwatu Guernsey oraz Wyspy Man; wzywa strony do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację statków należących do floty łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, które przed brexitem nie musiały wykorzystywać technologii do prowadzenia stałego rejestru swojej działalności połowowej i obecnie mają trudności z dostarczeniem tych informacji;

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

33. wzywa Komisję do rozważenia wszystkich możliwości w celu zapewnienia przestrzegania przez Zjednoczone Królestwo praw statków unijnych; zwraca uwagę, że umowa o handlu i współpracy zawiera postanowienia umożliwiające Radzie Partnerstwa rozważenie różnych ustaleń dotyczących współpracy na wodach terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej; podkreśla w związku z tym, że wcześniejsze ustalenia w ramach traktatu z Zatoki Granville mogłyby stanowić podstawę przyszłego dostosowania przepisów przez Radę Partnerstwa;

34. zwraca się do Zjednoczonego Królestwa z apelem, by nie utrudniało połowów prowadzonych przez unijne takłowce powierzchniowe, które tradycyjnie wpływają na wody brytyjskie, podążając za ławicami tuńczyka białego i włócznika; przypomina, że połowy tych daleko migrujących gatunków są regulowane przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację tych segmentów floty;

35. zwraca uwagę, że umowa o handlu i współpracy stanowi, iż środki techniczne muszą być proporcjonalne, oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, niedyskryminujące i w równym stopniu stosowane do statków obu stron oraz muszą być uprzednio zgłaszane; apeluje o lepszą współpracę i koordynację w zakresie wprowadzania środków technicznych, zarządzania i kontroli, w tym o opracowanie jasnych i niedyskryminujących kryteriów dla tych środków, aby zagwarantować, że nie będą one wykorzystywane pośrednio do ograniczania dostępu flot rybackich do obszarów, na których przysługują im prawa połowowe;

36. wzywa strony do dopilnowania, aby wyznaczanie morskich obszarów chronionych w ramach ich jurysdykcji było niedyskryminacyjne, oparte na podstawach naukowych i proporcjonalne; podkreśla, że morskie obszary chronione powinny być wyznaczane na podstawie jasno określonych celów ochrony i nie powinny być wykorzystywane jako narzędzie ograniczania dostępu zagranicznych statków do odnośnych wód; ubolewa w związku z tym nad brakiem współpracy ze strony Zjednoczonego Królestwa przy wyznaczaniu nowych obszarów wokół Ławicy Dogger;

37. domaga się, aby Zjednoczone Królestwo natychmiast zaprzestało wszelkich zastraszających kontroli statków UE oraz powstrzymało się od wprowadzania jakichkolwiek dyskryminujących środków technicznych; jest głęboko zaniepokojony możliwością bezpodstawnego odstąpienia przez Zjednoczone Królestwo od stosowania przepisów unijnych dotyczących środków technicznych i innych powiązanych przepisów Unii w zakresie ochrony środowiska, co mogłoby de facto ograniczyć dostęp niektórych europejskich statków rybackich do wód Zjednoczonego Królestwa, czyniąc działalność połowową nadmiernie uciążliwą; podkreśla rolę Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa w poszukiwaniu wspólnego podejścia do środków technicznych oraz, w stosownych przypadkach, w omawianiu środków zgłoszonych przez jedną ze stron; przypomina, że umowa o handlu i współpracy zobowiązuje każdą ze stron do dokładnego uzasadniania niedyskryminacyjnego charakteru wszelkich środków w tej dziedzinie oraz konieczności zapewnienia długoterminowego zrównoważenia środowiskowego w oparciu o możliwe do zweryfikowania dane naukowe; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na przestrzeganie tych warunków, oraz do zdecydowanej reakcji w przypadku, gdyby Zjednoczone Królestwo działało w sposób dyskryminujący;

38. odnotowuje środki „powiązania gospodarczego” podjęte przez Zjednoczone Królestwo, które od dnia 1 kwietnia 2022 r. ograniczają rejestrowanie statków pod jego banderą, zapewniają minimalny odsetek członków załogi ze Zjednoczonego Królestwa na pokładzie jego statków oraz wymagają wyładunku co najmniej 70 % ryb w portach Zjednoczonego Królestwa; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na konsekwencje tych środków protekcyjnych i do odpowiedniego reagowania w razie potrzeby;

39. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie rozporządzenia (UE) 2021/1203, które przyjęto w celu złagodzenia skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii wynikających z utraty statusu preferencyjnego przez terytoria zamorskie UE; wzywa Komisję i Radę do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia bezcłowego przywozu kalmara patagońskiego (*Loligo gahi*);

40. wyraża zaniepokojenie niedawnym przyjęciem przez Zgromadzenie Ustawodawcze Falklandów ustawy o rybołówstwie (ochrona i zarządzanie) z 2021 r., która wymaga, aby 51 % udziałowców wszystkich przedsiębiorstw rybackich prowadzących działalność na łowiskach Falklandów pochodziło z Falklandów;

41. wyraża zaniepokojenie ostatnimi przypadkami nadgorliwego egzekwowania przepisów dotyczących kontroli rybołówstwa na Morzu Celtyckim; wzywa wszystkie państwa członkowskie do unikania praktyk, które mogą prowadzić do nieuzasadnionego „nacionalizmu rybackiego”;

Wtorek, 5 kwietnia 2022 r.

42. podkreśla potrzebę zapewnienia szybkiego uformowania się Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa, który będzie odpowiedzialny za podejmowanie sprawiedliwych decyzji dla obu stron oraz za zapewnienie zrównoważonego zarządzania zasobami w perspektywie długoterminowej, i szybkiego przystąpienia przez niego do prac, w tym poprzez nadanie priorytetu pracy nad kwestiami pilnymi, takimi jak praktyczne stosowanie dostępu do wód i definicja „bezpośredniego zastąpienia” kwalifikującego się statku, w celu dalszego ułatwienia właściwego wdrożenia umowy o handlu i współpracy;
43. zwraca uwagę, że konieczna jest przejrzystość prac Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa oraz że Parlament Europejski powinien być regularnie informowany o jego pracach i decyzjach, zarówno przed posiedzeniami, jak i po nich; domaga się zapraszania przedstawicieli technicznych Komisji Rybołówstwa Parlamentu Europejskiego do udziału w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa;
44. wzywa Komisję i Radę do dopilnowania, aby wszystkie decyzje podejmowane w ramach umowy o handlu i współpracy były zgodne z prerogatywami poszczególnych instytucji i były podejmowane na podstawie odpowiednich procedur ustawodawczych, zwłaszcza w przypadku środków technicznych;
45. przypomina, że umowa o handlu i współpracy przewiduje konsultacje stron umowy ze społeczeństwem obywatelskim; podkreśla znaczenie włączenia do grup doradczych podmiotów regionalnych reprezentujących sektor i regionalnych organów publicznych w celu zapewnienia prawnej ochrony społeczności przybrzeżnych regionów bezpośrednio lub pośrednio dotkniętych skutkami umowy o handlu i współpracy, w tym ochrony przed skutkami wszelkich jednostronnych decyzji podejmowanych przez Zjednoczone Królestwo;
46. apeluje do przedstawicieli sektora rybołówstwa, władz regionalnych, społeczności nadbrzeżnych i innych zainteresowanych stron o aktywne zaangażowanie w monitorowanie i wdrażanie umowy o handlu i współpracy, w szczególności poprzez udział w wewnętrznych grupach doradczych i w Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, o których mowa w art. 13 i 14 umowy; wzywa Komisję do wspierania utworzenia w tym celu wewnętrznej grupy doradczej ds. rybołówstwa, bez uszczerbku dla istniejących komitetów doradczych;
47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządów i parlamentom Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Jersey, Guernsey, Wyspy Man, Norwegii, Islandii, Grenlandii i Wysp Owczych.
-